

ἀπλοῦν ὄργανον. Ἴδου τί γράφει ἐν τινι ἐπιστολῇ πρὸς τὴν ἀδελφὴν του· «Ἐκ τινος σοφοῦ σκοποῦ ὁρμώμενος διευθύνει ὁ Θεὸς τὰ πράγματα οὕτως ἢ ἄλλως, ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο ἀρέσῃ τῷ ἀνθρώπῳ ἢ οὐχί, ὅπως ὁ ἵππευς διευθύνει τὸν ἵππον του δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἀδιάφορος ἐὰν ὁ ἵππος θέλῃ ἢ ὄχι. Ἵνα εἴνῃ τις εὐτυχής, πρέπει τις ὡς πρὸς τὸν Θεὸν νὰ ὁμοιωθῇ, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς καλῶς γεγυμνασμένον ὑπήκοον ἵππον, ὅστις εἶνε πρόθυμος εἰς ὅλα. Τὰ πράγματα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτων θὰ γείνωσιν οὕτω, ὡς ὁ Θεὸς θέλει». Ἀλλοτε δὲ πάλιν ἔγραψεν· «Εἴνῃ τι ὥραϊον νὰ πιστεύῃ τις εἰς τὸ πεπρωμένον, ὅχι οὕτως ὡς κοινῶς μεταχειρίζονται τὴν λέξιν, ἀλλὰ οὕτως ὥστε ἡμεῖς νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ὅλα τὰ πράγματα, ὅχι μόνον τὰ μεγάλα ἀλλὰ καὶ τὰ μικρά, ὅχι ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλ' ὅταν συμβαίνωσι ταῦτα, διατάξῃ καθ' ὥρεσμένους νόμους, καθ' οὓς πρέπει νὰ συμβῶσι». Καὶ ἀλλὰ-χοῦ· «Ὅταν ἡ σειρὰ τῶν γεγονότων ἔχει ἐκτυλ-χθῇ, δὲν δυνάμεθα τίποτε ἄλλο νὰ κάμωμεν ἢ νὰ δεχθῶμεν αὐτά. Πρότερον ὅμως, πρὸ τοῦ ἐκτυλ-χθῇ, ἔχει τὸ πρᾶγμα ἄλλως. Διὰ τοῦτο δὲν δύνα-σθε νὰ κατὰ τὴν ἐξουσίαν

ἔχει βοηθήσει μεγάλως εἰς τὸ Σουδάν καὶ ἔχει ὑποτάξει τοὺς πλείστους τούτων εἰς ἐμέ, εἰ καὶ ἐνίστε ἠναγκαζόμεν νὰ σύρω κατ' αὐτῶν καὶ τὸ ξίφος».

Ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη τέλος τοῦ Γόρδωνος, ἡ μέχρις αὐτοθυσίας φθάνουσα, εἶνε γνωστή. Ὁ βιογράφος αὐτοῦ Hake παρατηρεῖ· «Ἡ οἰκία τοῦ Γόρδωνος ἐν Gravesend ἦτο ἐκ διαδοχῆς σχολεῖον καὶ νοσοκομεῖον καὶ πτωχοκομεῖον, ὁμοιάζε μᾶλλον πρὸς τὴν οἰκίαν ἱεραποστόλου. Αἱ δυστυχίαι καὶ λύπαι ὅλων ἦσαν δι' αὐτὸν ἀξίαι προσο-χῆς καὶ βοηθείας. Οἱ πτωχοί, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ δυστυχεῖς οὐδέποτε ἀπεδιώκοντο καὶ σχεδὸν οὐδέποτε ἔκρουε τὴν θύραν αὐτοῦ αἰτῶν τις ματαίως». Ἐπίσης ὁ Würdter παρατηρεῖ· «Δύο ἄλλα οἰκήματα, ἅτινα εὐχαρίστως καὶ συχνάκις ἐπεσκέπτετο ἦσαν τὸ πτωχοκομεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον. Ἐκεῖ κατ' ὅσον ἀπλᾶ καὶ μετὰ παιδικῆς ἀφελείας νὰ κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πάσχοντας, ὥστε συχνάκις συνέβαινεν οἱ ἀπο-θνήσκοντες νὰ ζητῶσι μᾶλλον αὐτὸν ἢ τὸν ἱερέα. Τὴν τοιαύτην δὲ πρόσκλησιν οὐδέποτε ἀπέρριπτε καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔθλιος καὶ ἡ ὁδὸς μακρά».

ΟΙ ΘΕΟΚΑΠΗΛΟΙ

Περιοδεύων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ξηρομέρου συνήντησά τινας ῥασοφόρους ἢ μὴ, ἐκ τῶν διαφόρων τόπων τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος, οἵτινες ζητοῦσι τὸν ἔλεον τῶν χριστιανῶν ἢ ὑπὲρ Μονῆς τι-νος ἢ Ναοῦ. Οἱ τοιοῦτοι φέρουσι ἢ ἅγια λείψανα ἢ εἰκόνα τινὰ καὶ μεταβαίνουνσι κυρίως ἐν τοῖς ἀλ-ωνίοις μὲ σχῆμα ταπεινὸν φαινομενικῶς. Οἱ χριστι-ανοὶ προθύμως παρέχουσι σῖτον ἢ ἀραβόσιτον διότι φοβοῦνται τὴν θείαν τιμωρίαν.

Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχουσι κληρικοὶ εὐσεβεῖς καὶ ἠθικοὶ οἵτινες περιοδεύουσι, οὐχὶ χάριν ἰδίου συμφέροντος, ἀλλὰ χάριν τῆς Μονῆς γινόμενοι καὶ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς ὠφέλιμοι διὰ τε ὁμιλιῶν καὶ χριστιανικῆς συμπεριφορᾶς. Διὰ τῆς περιοδείας τοιούτων εὐσεβῶν κληρικῶν ἀναπτύσσεται τὸ θρη-σκευτικὸν αἶσθημα τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐνισχύεται ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἡ εὐλάβεια εἰς τοὺς Ἀ-γίους καὶ τὰ ἱερά. Ἡ ὕλική βοήθεια, ἣν δίδουσιν οἱ χριστιανοί, εἶνε μικρὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἠθι-κὴν ὠφέλειαν, ἣς ἀξιοῦνται. Οἱ τοιοῦτοι κληρικοὶ

τῶν ἀγίων εἰκόνων· σταυροκοποῦνται συνεχῶς καὶ κάτω νεύουσι δεικνύουσι ζῆλον ὑπέρμετρον ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. «Ὅρᾳς αὐτοῦ τὸ ἐξωθεν σχῆ-μα καὶ νομίζεις αὐτὸν κατὰ Θεὸν ποιεῖν τὰ πάντα ἢ δὲ καρδία αὐτοῦ φθόνου γέμει καὶ δόλου καὶ παντὸς εἶδους κακοῦ» ὡς λέγει ὁ Ἱ. Χρυσόστομος. Ὁ μετὰ προσοχῆς ὅμως ἐξετάζων τούτους δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν καπηλείαν των διότι οἱ ὑποκριταί, ὅσον καὶ ἂν ζητήσωσι νὰ καλυφθῶσι, θὰ δείξωσι, σὺν τῷ χρόνῳ τὴν αἰσχροτήτα τῆς ψυχῆς των. Προσβάλλεται τὸ ὕλικόν των συμφέρον· ἐξεγείρον-ται καὶ μαίνονται καὶ καταρῶνται. Περιφρονεῖται τὸ ἐγὼ των· ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκδικοῦνται διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀληθὴς ταπείνωσις δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ψυχῇ των. Ἄνθρωποι, ζητοῦντες μόνον τὸ συμφέρον καὶ θε-ραπεύοντες τὴν γαστέρα των δὲν εἶνε ἀληθεῖς χρι-στιανοί· εἶνε ὑποκριταί· εἶνε θεοκάπηλοι. Δυστυχῆς ἡ κοινωνία, ἐν ᾗ εἰσελαύνουσι δίκην ἀκρίδων τοιοῦ-τοι κληρικοὶ ἢ ῥασοφόροι διότι βλάπτουσι καὶ μα-ραίνουσι πᾶσαν ὥραϊαν βλάστησιν.

Ἀνάγκη αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ νὰ μεριμνῶσι

III

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Γόρδων. Ἴδου ἔγραφε περὶ αὐ-
τοῦ ὁ Power, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν
Καρτὸν καὶ ἀνταποκριτὴς τῶν Times· «Ὁ Γόρ-
δων εἶνε ἐδῶ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τις ἄνθρωπον
πλέον ἀξιαγάπητον, πρᾶον, ἀγαθόν, ἰσχυρόν καὶ τό-
σον ταπεινόφρονά Εἶνε ἀξιοθαύμαστον πῶς εἷς
ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τοιαύτην ἐπιρροὴν
ἐπὶ 200 χιλιάδων ἀνθρώπων. Εὐθὺς ὡς ἔλθει εἰς
τὴν θύραν τῶν Ἀνακτόρων τρέχουσι κατόπιν του
οἱ Ἀραβες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ ἤδη σήμερον
ἔπεσε δῖς, διότι αἱ γυναῖκες ἔσπευδον πίπτουσαι
κατὰ γῆς νὰ φιλήσωσι τοὺς πόδας του». Ἄλλος τις
δὲ χαρκτηρίζει τὸν Γόρδωνα ὡς ἀκολούθως· «Εἰ
καὶ ὁ Γόρδων ἀφηρπάγη διὰ τοῦ θανάτου ἀφ' ἡμῶν,
ἐν τούτοις ἀφίνει ἡμῖν ὄνομα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται
νὰ ἀποθάνῃ καὶ ὑπόδειγμα ἀφελοῦς ἄνευ ἐγωῖσμοῦ
ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ὅπερ σπανίως εὕρισκει
τις. Ὅχι μόνον διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καὶ δι'
ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ τὸ
ἀδελφότητά του».

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8ον τοῦ
ΓΨΠΘ' (3789) τῆς 9ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. νόμου, τὸ
ἀντικαθιστὰν τὸ ἄρθρον 29ον τοῦ ΓΦΝΣ' (3556)
νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1ον

Ἡ θρησκευτικὴ ὑπηρεσία τοῦ Στρατοῦ ἀπο-
λεῖται :

α') ἐκ τῶν παρὰ τοῖς Συντάγμασι Στρατιωτι-
κῶν ἱερέων·

β') ἐκ τῶν κατὰ τόπου, ἐφημερίων, ὅπου ἐδρεύ-
ουσι σώματα μὴ ἔχοντα στρατιωτικοὺς ἱερεῖς.

Ἄρθρον 2ον

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς συνταγμάτων διακίρουνται
εἰς τρεῖς τάξεις, ἧτοι γ', β' καὶ α' ἀντιστοιχοῦσας
ἀνθυπελοναγοῦ, ὑπολοχαγοῦ καὶ

νόδου ἐν ᾗ νὰ ἐμφαίνεται ὠρισμένως ὅτι ὁ αἰτούμενος δύναται νὰ χειρίζεται μετὰ δεξιότητος τὸν λόγον, ἔχει σεμνὸν τὸ ἦθος καὶ τὸν βίον λιτόν, πλήρη δὲ τὴν συναίσθησιν τῶν ἑαυτοῦ ὑποχρεώσεων καὶ ἄκραν φιλοπονίαν.

γ') Πιστοποιήσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ Φρουραρχείου τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ὑποβάλλει τὴν αἵτησιν, ἐν ᾗ νὰ ἐμφαίνεται ὅτι οὗτος κέκτηται ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν καὶ ὑγείαν πλήρη, προσόντα ἐξασφαλίζοντα αὐτῷ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων καὶ τὴν ἀντοχὴν εἰς τοὺς πόνους καὶ τὰς περιπετείας τοῦ στρατεύματος.

Ἄρθρον 5ον

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς συνταγμάτων διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, παύονται δὲ ἔνεκεν ἀμελείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, ἀπρεποῦς συμπεριφορᾶς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, στηριζομένη ἐπὶ ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ διοικητοῦ τοῦ συντάγματος καὶ τῆς ἐπὶ ταύτης γνώμης τοῦ διοικητοῦ τῆς οἰκείας Μεραρχίας.

Ἄρθρον 6ον

ἐκτετυπωμένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα ἐκ μετάλλου ἐπηργυρωμένου.

Ἄρθρον 9ον

Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 6' τοῦ ἁρθρου 1ου τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφημέριοι διορίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τῇ προτάσει τῶν φρουράρχων, διοικητῶν Σωμάτων καὶ διευθυντῶν καταστημάτων, στηριζομένη ἐπὶ ἐγγράφου πιστοποιήσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, περὶ τῆς καθόλου ἀξίας αὐτῶν.

Ἡ ἐγγραφὸς αὕτη πιστοποιήσις, ἡ ἐκδοσις τῆς ὁποίας προκαλεῖται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω στρατιωτ. ἀρχῶν, ὑποβάλλεται μετὰ τῆς πρὸς διορισμὸν προτάσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 10ον

Ἡ ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντα τῶν τε στρατιωτικῶν ἱερέων συνταγμάτων καὶ ἐφημερίων ἀναγράφονται ἐν τοῖς κανονισμοῖς τῆς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ὀπλῶν.

Ἄρθρον 11ον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, λαμβάνων ὑπὸν ἑνὸς ἀριθμοῦ ἱερέων

Ἀπαγορεύεται
ταγμαμάτων ἐπὶ ποινῇ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐ-
τῶν νὰ ἀναδέχωνται καὶ ἐκτελῶσι θρησκευτικὰς
ὕπηρεσίας ἀλλοτρίας πρὸς τὰς τοῦ στρατεύματος,
ἐπιτρεπομένης μόνον αὐτοῖς ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς ἐν Σχολείοις δι-
δασκαμίας ἄνευ ζημίας τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπη-
ρεσίας.

Ἄρθρον 7ον

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς συνταγμάτων ὑπόκεινται
εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς εἰς
ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, εἰς ὅ,τι δ'
ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὸ Σχῆμα ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ὑπο-
τάσσονται, ὡς καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος, εἰς τὴν Ἱερὰν
Σύνοδον τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους
Ἐπισκόπους.

Ἄρθρον 8ον

Οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς συνταγμάτων φέρουσιν
ὡς διακριτικὸν τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ιδιότητος
ζώνην ἐκ μέλανος στιλπνοῦ σκύτους πλάτους 0,042
μέτρ., πορπομένην ἐμπρὸς διὰ πόρπης ἐπιχρύσου
ἐν εἶδι πλακός, ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει

συνταγμάτων

τοῦ; ἐν ταῖς φρουραῖς οὕτως, ὡς
συντάγματος, αὐτοτελοῦς ἢ ἀπεσπασμένου τάγ-
ματος, νὰ διορισθῇ εἰς τοῦλάχιστον ἱερεὺς (συντάγ-
ματος ἢ ἐφημέριος) ὅστις νὰ ἐκτελῇ καὶ τὴν θρη-
σκευτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἑδρᾷ
στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 12ον

Ὅταν ἐν τινι φρουρᾷ ὑπαρχῶσι πλείονες τῆς
μιᾶς στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὶς αὐτῶν στερῇται
ιερέως (συντάγματος ἢ ἐφημερίου), τὴν θρησκευτι-
κὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς καὶ τὰς ὀρκωμοσίας θὰ ἐκ-
τελῇ ἕτερος ἱερεὺς ἐκ τῶν παρ' ἄλλαις στρατιωτ.
ἀρχαῖς διωρισμένων, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ φρουράρχου
διὰ τῆς ἡμερησίας αὐτοῦ διαταγῆς.

Ἄρθρον 13ον

Αἱ παρεχόμεναι ἀποδοχαί, διὰ μὲν τοὺς στρα-
τιωτικοὺς ἱερεῖς Συνταγμάτων κανονίζονται καὶ
καταβάλλονται κατὰ τὰς περὶ μισθοδοσίας τῶν
ἀξιωματικῶν κρατούσας διατάξεις, διὰ τοὺς ἐφη-

τῶν ἀκολουθῶν λόγων τοῦ μωαμεθανοῦ Σερίφ τῆς
Μέκκας· «Ναί. Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουσι χάσει ἓνα μέ-
γαν ἄνδρα, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς Μωαμεθανοὶ ἔχουσι
χάσει ἀκόμη περισσότερον, ἓνα εὐεργέτην, ἓνα πχ-
τέρα καὶ δοῦλον πιστὸν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Πρὸ
τοῦ νὰ τὸν γνωρίσω ἐμίσουν τοὺς χριστιανούς, ἀλλ'
ὁ Γόρδων μὲ ἐδίδαξεν ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀγαπῶ.
Ἐκτοτε κατενόησα, ὅτι θρησκεία ἥτις μορφοῖ τό-
σον ἡρώϊκούς, πιστοὺς καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἀνθρώπους,
δὲν εἶνε δυνατόν εἰ μὴ νὰ εἶνε θρησκεία προερχο-
μένη ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ναί ὅλος ὁ Μωαμεθανικὸς κό-
σμος ἡσθάνθη βαθέως τὴν ἀπώλειαν τοῦ εὐγενοῦς
ὑπερασπιστοῦ τοῦ Καρτούμ καὶ αἰσθάνεται αὐτὴν
ἐκάστην ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον».

Κ. Ι. Δυοδουνιώτης

τοῦ ἡρώϊκου Σερίφ, πρὸς τοὺς ἐξομολογούμενους οὕτοι ὡς
πρὸς τε τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν, μὴ ἀπολαύον-
τες ὅμως τῶν ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ
γῆν Στρατοῦ εὐεργετημάτων.

Οἱ κατὰ πρῶτον διοριζόμενοι στρατιωτικοὶ ἱε-
ρεῖς συνταγμάτων διορίζονται γ' τάξεως, δύνανται
δὲ νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν κατὰ σειρὰν
ἀρχαιότητος μετὰ τετραετῇ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3ον

Στρατιωτικοὶ ἱερεῖς συνταγμάτων διορίζονται
προλύται τῆς Θεολογίας, ἂν κέκτηνται καὶ τὰ ὑπὸ
τῶν ἐδραφίων β' καὶ γ' τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ἀπαι-
τούμενα προσόντα.

Ἄρθρον 4ον

Ὁ βουλούμενος ὅπως διορισθῇ στρατιωτ. ἱερεὺς
συντάγματος δεόν νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν
τῶν Στρατιωτικῶν τὴν περὶ τούτου αἵτησιν, ἐπι-
συνάπτων αὐτῇ :

α') Τὸ οἰκεῖον δίπλωμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ἢ ἰστοτίμου ταύτης
ἐτέρας Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ
τοῦ Κράτους,

β') Πιστοποιήσιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συ-

μερίους δὲ καταβάλλεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μῆνα ἢ νενομισμένη εἰκοσάδραχμος ἀντιμισθία ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ διαταγῇ τοῦ διορισμοῦ μνημονευομένου στρατιωτικοῦ ταμείου, ἐπὶ ἀποδείξει αὐτοῦ, τετεωρημένη ὑπὸ τοῦ φρουράρχου, διοικητοῦ σώματος ἢ διευθυντοῦ στρατιωτικοῦ καταστήματος, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπάγεται.

Ἄρθρον 14ον

Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν διάταγμα καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1911

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

εἶνε ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου διότι, ἐν μέσῳ μόχθων, τῆς περιοδείας διδάσκουσι διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς τῶν τοῦς χωρικοὺς ἢ διὰ τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως ὠφελοῦσιν αὐτούς.

Δυστυχῶς ὁμως ὑπάρχουσι κληρικοὶ μεγαλόσχημοι ἢ ἀπλοὶ ῥασοφόροι «ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες» (Φιλιπ. γ' 17) οἵτινες περιοδεύουσι δι' ἴδιον ὄφελος, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐλάβειαν τῶν χριστιανῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς χωρίοις. Αὐτοὶ ἔχοντες «πορισμὸν τὴν εὐσέβειαν» (Α' Τιμ. 5' 5) σκανδαλίζουν τοὺς χριστιανούς, ὑποκρινόμενοι τὸν ἐνάρετον καὶ δὴ τὸν ἅγιον.

Αὐτοὶ ἥκιστα ἔχουσι σκοπὸν τὴν ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς εὐτελείας ὠφελοῦνται ὑλικῶς ἀποβαίνοντες οὕτω ἢ μάστιξ καὶ ὁ λοιμὸς τῶν κατὰ τόπους κοινωνιῶν. Ἀληθῶς δὲ οὐδὲν εἶνε ἐπιφοβώτερον τῶν τοιούτων θεοκαπήλων, οἵτινες θεωροῦνται μὲν ἅγιοι, ἔχουσι δὲ πᾶσαν κακίαν καὶ φέρουσιν αὐτὸν τὸν σατανᾶν ἐν τῇ καρδίᾳ των. Εἶνε δύσκολον νὰ διακρίνη τις αὐτούς· εὐκόλως ἀπατῶνται οἱ ἄνθρωποι διότι ὁμιλοῦσι περὶ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν του προσεύχονται

ἐκαθήμην ἄργος περιμένει. ἢ ἐξελίξιν τῶν ἀντιμαχάτων». Ἄλλοτε πάλιν ἔγραψεν· «Ἐγὼ ὁ ἴδιος οὐδὲν εἶμαι. Εἶμαι μία μάχαιρα, ἥτις κόπτει τὰ ξύλα, ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν χάσω τὴν κόψιν, πρέπει αὐτὸς πάλιν νὰ μὲ ἀκονίσῃ. Θέλει νὰ μὲ θέσῃ ἐκποδὼν καὶ μεταχειρισθῇ ἄλλο ὄργανον, ὡς γείνη τὸ θέλημά του. Δι' αὐτὸν οὐδεὶς ἄνθρωπος εἶνε ἀναγκαῖος. Δι' ἐνὸς μικροῦ καλάμου δύναται νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει».

Ἡ πίστις αὕτη καὶ ἐλπίς πρὸς τὸν Θεὸν ἐνίσχυε τὸν Γόρδωνα πρὸς τακτικὴν προσευχήν. Εἰς τῶν ἀκολούθων του ἐν Σουδὰν γράφει περὶ τούτου· «Ἐκάστην πρωΐαν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐκρέματο πρὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ Γόρδωνος τὸ μανδύλιόν του, καὶ πάντες καὶ οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐγνώριζον ὅτι ὁ Γόρδων προσεύχεται κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην. Τὸ μανδύλιον εἶχε τεθῇ πρὸς ἐνδειξιν ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην οὐδεὶς ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν ἔστω καὶ ἐὰν εἶχεν σπουδαίαν τινὰ ὑπηρεσίαν». Ὁ Γόρδων δὲ ἔγραψεν ἐν τῷ σημειωματαρίῳ του· «Εἶμαι τελείως πεπεισμένος, ὅτι ἡ χάρις, ἣν μοὶ ἔχει δώσει ὁ Θεὸς νὰ προσεύχωμαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν μου μὲ

Γόρδων συχνὰ ἤρχετο εἰς τὴν ἐν Ἱερουσολύμοις του, ὅτε αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἦσαν ἀσθενεῖς. Ἐπειδὴ οὐδεμίᾳ καθέκλα ὑπῆρχεν ἐν τῷ δωματίῳ των ἐλάμβανε παλαιάν τινα ψάθαν καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς, ἔπειτα ἤνοιγε τὴν ἀγ. Γραφὴν καὶ ἀνεγίνωσκε τεμάχια ἐξ αὐτῆς ὁμιλῶν πρὸς ἡμᾶς περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὅτι δὲν εἶχομεν χρήματα νὰ πληρώσωμεν τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἱατροῦ, ἐπλήρωσεν αὐτὸν τοῦτον. Ὅλα, ὅσα εἶχεν ἔδιδεν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν περιχώρων, οἵτινες ἐνεπιστεύοντο αὐτὸν καὶ ἠγάπων ὡς πατέρα».

Τὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ πάσχοντας φιλανθρωπίαν τοῦ Γόρδωνος δεικνύουσι καὶ τὰ ἀκόλουθα δύο γεγονότα. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ ἐκ Gravesend οἱ πτωχοὶ καὶ πάσχοντες τῆς πόλεως ἐκείνης ἐδώρησαν εἰς αὐτὸν ἐν ἀντίτυπον τῆς ἀγ. Γραφῆς πολυτελῶς τετυπωμένον. Ἐπίσης μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ προϊστάμενοι τῆς πόλεως ταύτης ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρυσιν ὀρφανοτροφείου πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ Γόρδωνος.